

Qarteto

Domašín Kondrac Vlašim Vracovice

ÚNOR 2024
001

FARNOST
JAKO
SÍŤ

Když jsem se před víc než půl rokem dozvěděl, že se budu stěhovat do vlašimské farnosti, první co jsem udělal, bylo to, že jsem si otevřel internetové stránky a hledal farní časopis, abych nasál atmosféru, která ve farnosti panuje. Objevil jsem úctyhodný archiv čísel časopisů Prameny nebo Dotek, na které si dobře vzpomene starší generace, mladší možná tolik ne.

Mám radost, že tento úctyhodný archiv alespoň na nějaký čas budeme moct rozšiřovat o další a aktuálnější čísla časopisu Qarteto. Tak by to totiž ve farnosti mělo být, a tak o tom mluví i sám Ježíš. Že do života křesťanek a křesťanů patří navazování na tradici i odvážné hledání nových cest. Tato farnost pulzuje životem díky všemu, co se podařilo v minulosti i díky neklidu a dravosti mládí, která chce věci dělat jinak a nově. Přál bych si, aby nově vznikající časopis uměl tuto atmosféru naší farnosti dobře zachytit. A aby nám pomohl prožít, že naše farnost není jenom kostel ve Vlašimi, ale také ve Vracovicích, Domašíně a Kondraci, že nějak patříme k sobě a že jde o všechny stejně. To chce říct také téma úvodního čísla. Ze někdy možná není lehké přemýšlet o trsu našich kostelů jako o jedné jediné farnosti (vždyť každý kostel má svojí historii a své pravidelné návštěvníky...), ale že stejně tvoříme spleť, ale krásnou síť vztahů, lidí, míst, příběhů, a že stojí za to o sobě vědět. Děkuji, že můžu do této sítě postupně pronikat, děkuji celé skvělé redakční radě a těším se na všechno, co máme společně před sebou.

Kaplan Matěj

Hlavním cílem je vytvořit síť

Milí farníci,

za celou redakci Vás vítám u čtení řádků historicky prvního čísla časopisu Qarteto. Je to novinka na trhu a zatím i celkem limitovaná edice. Pokud tedy toto číslo vlastníte, řádně si ho po přečtení uschovejte, protože jednoho dne ho vydražíte za desítky tisíc jako cenný sběratelský kousek. Tolik tedy k našim zbožným přáním a teď trochu té reality. Možná vás zajímá jak to celé vzniklo a kdo za tímto projektem vězí? A říkáte si proč? Pokusím se Vám na tyto otázky odpovědět.

Pokud bych měla říct něco o počátku tohoto časopisu, dalo by se říct, že tomu předcházela ještě jiný počátek. A to počátek působení kaplana Matěje Jirsy ve Vlašimi, který chtěl spojit svoje dvě touhy. První touhou bylo, aby se opět začali scházet mladí ve vysokoškolském věku, kteří se dřív scházeli na pátečním spolčů. Druhá touha byla založit časopis, informovat,

pobavit a přiblížit se tak všem farníkům. Krásně se nabízelo tyto dvě touhy spojit, a proto je mezi nás Matěj začal šířit a ony úspěšně zakořenily. Díky tomu jsme se již před Vánoci sešli na první schůzce a začalo se tvořit. Původní plány byly, aby první číslo vyšlo už jako vánoční dárek. Když jsme ale zjistili, kolik práce nás čeká, rychle nám došlo, že za nějaké dva týdny je to v podstatě nereálný úkol a své tempo jsme zpomalili. Díky naší ne tak rychlé práci tedy můžete dnes, v únoru roku 2024, držet v ruce tento výtvar.

Nyní pár slov k tomu, co si od tvorby tohoto časopisu slibujeme. Nejdříve možná

trochu sobecky hlavně to, že můžeme společně něco dokázat a nad něčím se spolu setkat. Sice jsme se setkávali při různých příležitostech, jako posezení v hospůdce, oslava Silvestru, hraní fotbalu nebo krátká setkání po mši svaté, ale vše bylo spíše na příležitostné bázi. Quarteto dodá našim setkáním pravidelnost a alespoň na nějakou část i řád. Dalším, mohu říct hlavním cílem, je vytvořit síť. Marek Vácha ve své knize Radost z Boha píše, že my křesťané tvoříme v církvi síť vztahů. To je to, čeho chceme v naší farnosti dosáhnout. Tvořit síť a ukázat, že každý z nás je důležitým stavebním kamenem našeho společenství. Jeden za druhého se modlí, druhý třetímu pomůže pohlídat dítě, třetí čtvrtému daruje domácí vajíčka, čtvrtý pátému pomůže pořezat dříví..A takto bych mohla pokračovat dále. A to je ono! Právě ty vztahy a skutky, které v nich činíme, jsou to, co pomáhá naší síti se rozrůstat. Naším přáním je, aby časopis propojil veškerý dobrý lid této farnosti. Chceme, abychom o sobě navzájem věděli, o těch velikých skutcích, ale i těch drobnějších. Budeme rádi, když Quarteto i pobaví a vnese do našich životů dávku humoru. Doufáme, že se Quarteto stane

milou součástí našich životů, která pomůže růstu naší farní sítě.

Trochu opožděně nám chci popřát dobrý start do roku 2024. Přeji nám, aby síť naší farnosti měla čím dál více oček, abychom je i díky časopisu více a více proplétali a upevňovali. Quarteto je ale jen jedna z malá věcí, která tomu snad přispěje. Chci nám popřát, aby naše síť rostla hlavně na laskavosti, přijetí a vzájemné podpoře. Aby našim hlavním pojítkem a motorem byl Otec, Syn a Duch svatý. Láska.

Za celou redakci,
Marika Vítová

Co se stalo v naší farnosti a nemělo by vám uniknout?

1.-3. září...

...proběhla hlavní část oslav 500 let farního kostela ve Vlašimi. Součástí bylo sobotní pohoštění na farní zahradě po poutní mši. Při té příležitosti bylo vypito několik sudů nápojů a zkonsumováno přes 10 kg klobásek.

16. září...

... se celý kostel sv. Jiljí naplnil spokojenými posluchači, kteří přišli na koncert farního sboru Diphteria.

7. října

... skupina 36 lidí z naší farnosti vyrazila do Dobříše na Misijní setkání dětí. Naše farnost tvořila tradičně většinu všech zúčastněných. Během pečlivě připraveného programu jsme poznávali Dobříš, zapojili se do práce na místním hřbitově a taky se zúčastnili mše svaté.

14. října...

... se 26 mladých lidí z naší farnosti rozhodlo vyrazit na LaserGame do Prahy.

17. října...

... se v Besídce s kaplanem Matějem poprvé sešlo 14 mladých lidí, kteří se v naší farnosti letos připravují na přijetí svátosti biřmování. Během prvního setkání budoucí biřmovanci mimo jiné slavili soukromou mši svatou, při které prosili o dary Ducha svatého.

21. října...

...odjelo z Vlašimi autobusem 30 lidí na pouť prvokomunikantů do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

1.-7. listopadu...

...jsme se během dušičkového týdne na všech našich hřbitovech modlili při dušičkových pobožnostech za naše zemřelé. Spolčo mládeže vyrazilo při té příležitosti v noci na hřbitov upravit hroby, které byly zanedbané a zapálit na nich svíčku.

3.-11. listopadu...

... se Adélka Ptáčková a Anička Kletečková vydaly na pouť do Říma, aby se setkaly s papežem Františkem a reprezentovaly tak náš vikariát na Setkání dětí papežského misijního díla.

4. listopadu...

... ve Vlašimském parku proběhla šipkovaná pro děti. Tématem byli živočichové z doby ledové a zúčastnilo se jí přes 15 dětí a 10 vedoucích.

5. listopadu...

...měli lidé v rámci tradičního Misijního koláče po mši ve farním kostele možnost zakoupit si dobroty a přispět tak na misie, celkově se prodalo několik plných stolů pochutin a vybralo se 18 018 Kč.

11. listopadu...

...se v našem farním kostele pod vedením pana vikáře konala Hubertská mše a pasování na

nové myslivce.

14. listopadu...

... Michal Sládek vybral novou nástěnku před kostel v Domašíně. Stará nástěnka se rozpadla v dušičkovém týdnu.

23. listopadu...

... pan Hrdina opět opravil na farní zahradě lampu, která byla poničena zřejmě při skotačení dětí a mládeže.

25. listopadu...

... se autobus plný mladých lidí z naší farnosti zúčastnil setkání mládeže v Praze. Po cestě nazpět si zpříjemnili cestu návštěvou McDonaldu. Tématem setkání byla radost a naděje.

2. prosince...

... zasáhla celé Česko velká sněhová kalamita. Ani to ovšem nezabránilo tradičnímu jarmarku v Kondraci.

... se při Jarmarku pro Charitu vybralo 30 003 Kč.

5. prosince...

... přišlo do domašínského kostela přes dvacet dětí, aby se setkaly se svatým Mikulášem. Poté, co se při mši seznámily s jeho životem, je svatý Mikuláš zavedl na náměstí, kde pro ně byla schovaná sladká odměna.

Mikuláš v Domašíně

8. prosince...

... vedl ministrantskou schůzku poprvé Ondra Pinkas, který má ministranty letos na starosti. Ministranti se schází každý 2. a 4. pátek v měsíci.

9. listopadu...

... v mrazivém počasí v Domašíně pod širým nebem v rámci adventního Jarmarku zahrála kapela Srdcaři z Prahy.

... v Besídce proběhla adventní přespávačka pro 6. a 7. třídy náboženství. Po dlouhé modlitbě v kostele spolu tancovali a jedli pizzu.

10 prosince...

... v kostele sv. Jiljí mluvil v rámci duchovní obnovy P. Petr Havlík o adventním věnci a 4 postavách, které nám mohou pomoci připravit se na Vánoce.

... se večer v kavárně Kafíčko poprvé sešla redakční rada časopisu Qarteto.

18. prosince...

... probíhalo celé odpoledne ve farním kostele velké předvánoční vikariátní zpovídání. Zapojilo se do něj 9 kněží a nespočet penitentů.

adventní snídani po rorátech

22. prosince...

... se uskutečnily poslední roráty letošního adventu. Během všech pátečních snídaní pro děti a mládež se při nich celkem snědlo přesně 90 koblih.

... se uskutečnila předvánoční přespávačka staršího spolča v Besídce.

26. prosince...

... v Kondraci zazněla Česká mše vánoční J. J. Ryby v podání Podblanického sboru.

27. prosince...

... pod vedením pana vikáře proběhlo tradiční zpívání u jesliček a mše s žehnáním vín.

30. prosince...

... se farní kostel naplnil tóny posledního koncertu letošního roku při vystoupení souboru Consortio pragensis.

31. prosince...

... strávila sedmnácti členná skupina mládeže z naší farnosti společně Silvestr na faře v Křivsoudově. Místo novoročního přípitku slavili o půlnoci novoroční mši s prosbou za rok 2024.

1.-14. ledna...

... chodili koledníci a kolednice v rámci Tříkrálové sbírky přát lidem od domu k domu Boží požehnání do roku 2024. Vybralo se rekordních 725 633,-Kč. Všem dárcům i koledníkům děkujeme!

20. ledna...

... se v Besídce uskutečnil další ročník tradiční duchovní obnovy pro manželské páry pod vedením manželů Karmazínových. Letošním mottem byl citát ze Skutků apoštolů: „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.“

2.-4. února...

... se pod vedením Jakuba Matějovského konala víkendovka pro děti od 9 do 15 let na faře v Louňovicích. Tématem bylo Mezidobí.

“Nikdo nás tam nebere jako vetřelce.”

Miroslava Ptáčková

Rozhovory s našimi farníky

Z farníků jsme na rozhovor pro tento měsíc vybrali manželku, maminku tří dětí, učitelku češtiny na základní škole a vedoucí Malé scholy Miroslavu Ptáčkovou. Rozhovor vedla Anežka Farionová

Můžeš nám, Mirko, prozradit, odkdy jsi součástí vlašimské farnosti a jaké byly tvé první pocity, když jsi sem přišla?

S několika farníky jsem se poprvé setkala v roce 2002 na CSM ve Žďáru nad Sázavou. Součástí farnosti jsem se stala přibližně o dva roky později. Ale myslím, že už nedlouho po Žďáru mě zdejší mládež vzala mezi sebe - první, na co si vzpomínám, byla společná brigáda v lese, byli jsme pro dřevo, kterým se pak topilo na faře. Tak nějak přirozeně jsem vplula i do scholy, scházeli jsme se se spolčem, jezdili jsme na plesy, grilovali, pracovali, dívali se na filmy, jezdili jsme lyžovat...

O vlašimské farnosti jsem slýchala, že je to živá farnost. Na mě tehdy zapůsobila svou otevřeností.

Jak se konkrétně zapojuješ do dění ve farnosti? Jaká z činností tě aktuálně nejvíce naplňuje a proč?

Vedu tady Malou scholu, patřím do jedné ze skupin, která uklízí kostel, přepisují intence do počítače, sem tam připravím nějakou akci na podporu dobročinných projektů, jsem členkou pastorační rady, učím náboženství, trochu spolupracuji s Papežskými misijními díly... Všechno mě to obohacuje, často daleko víc, než by se dalo předpokládat. Měla jsem, chvála Bohu, v mládí

a době dospívání dobré vzory a inspirující lidi kolem sebe. Od nich jsem si odnesla slova jako: “Ať děláme, co děláme, vždy to dělejme na plné pecky.” nebo “Je lepší se opotřebovat, než zrezivět.” Život by mi připadal strašně chudý, kdybychom si ho měli žít jen pro sebe. A tak se snažím vnímat, co by se hodilo, naslouchat vanutí Ducha svatého a být Božím nástrojem tam, kde jsem, s tím, co můžu. Velmi často žasnu, a to pak zpívám žalmy a srdce by se rozskočilo radostí, kolik požehnání s tím přichází.

Je něco, co ti ve farnosti chybí a přála by sis to zrealizovat?

Už od Vánoc vyhlížím, jestli bude pro děti karneval. Uvítala bych taky farní fb stránky - jako rychlý způsob zveřejňování informací, pozvánek, ohlédnutí za akcemi. Mohly by být funkčním nástrojem v komunikaci s širokou veřejností..

Ted', když už přes měsíc řeším své nefungující hlasivky, bych ještě víc než kdykoli předtím uvítala novou scholu. Hudebně nadaných a vzdělaných dětí a mládeže vnímám dostatek, moc si přeji, aby se nebáli a připojili se k oslavě Boha při mších svatých.

Jaká je dosud tvá nejhezčí vzpomínka na vlašimskou farnost?

Juj, to je těžká otázka... Často a ráda vzpomínám na to naše první, ještě mládežnické spolčo, i když už je to docela dávná historie. Nemám úplně kronikovou paměť, ale dělá mi radost, pokud se něco daří udělat v jednotě s ostatními. Ráda si vybavuji výlety s manželským spolčem, misijní poutě dětí, tříkrálové koledování, chvíle společné manuální práce, taneční večírky farnosti, některé zážitky se scholou... Jednu věc vypíchnout nedokážu.

*V čem ti přijde, že jsou naše čtyři kostely výjimečné?
Co je spojuje?*

Sem tam se tam objevíme na mši svaté. Nikdo nás tam nebere jako vetřelce, což těší. Vládne tam otevřenost a srdečnost. Když je potřeba, vypomůžeme čtením, zpěvem a kluci ministrováním. Když farníci společně spustí nějakou kancionálovou píseň, jde to tak ze srdce, že to až hřmí - a to si doslova užívám.

*Na jaké nejbližší události ve farnosti bys nalákala
naše čtenáře?*

Proměje teď nejbliž taneční večírek farnosti a na ten se velmi těším. Začínám si pohrávat s myšlenkou (před) velikonočního jarmarku pro charitu. A na některou z velikonočních nedělí plánujeme Misijní štrúdlování. Vše včas zveřejníme.

REPORTÁŽE

Ve všech našich kostelích se toho děje opravdu hodně a nejdě zachytit všechno. Přesto přinášíme alespoň pár střípků z různých koutů naší farnosti.

Aby peníze nepropily v hospodě!

Tříkrálové koledování v Kondraci a Krasovicích

Tak jako každý rok, i letos jsme se vydali na tříkrálovou sbírku 13. ledna. Pro dvě skupiny jsme rozdělili Kondrac na pravou a levou stranu podél silnice. Zkušenější koledníci si ještě přibrali Krasovice. Počasí nám letos moc nepřálo. Nebyl sice velký mráz, ale zato opravdu silný vítr. Vyšly jsme už po deváté hodině ranní a pro menší sedmileté kolednice to bylo opravdu náročné. U každého domu zazpívaly známou koledu „My tři králové jdeme k vám“ a potom následovalo požehnání pomocí nápisu nad dveře a předání cukříků, které jsme dostaly od charity. Abychom zajistily spravedlnost, střídaly se naše královničky v nošení pokladniček, křídý a cukříků. Bylo jen málo domů, kde dveře zůstaly zavřené. Lide přispěli jak penězi do kasičky, tak i nějakou dobrotou pro děvčata. Kolednice čelily vtipným radám, aby peníze nepropily v hospodě. Braly to vážně a podrobně vysvětlily, na co se peníze budou používat. Koledování jsme zakončily

o půl druhé u Matoušků skvělým obědem a i tam jsme sklidily velký úspěch před plnou hospodou. Po zazpívání koledy se snad v každé kapse hostů a zaměstnanců našel příspěvek do tříkrálové sbírky. Na úplném konci si holky rozdělily dobroty a s krásným pocitem jsme vyrazily domů. Letošní rok se nám podařilo vybrat skvělých 18. 637,- Kč!

Ludmila Janoušová

Na světě může být dobře.

Adventní Jarmark v Domašíně

Je listopad a my v Domašíně opět chystáme tradiční jarmark. Všechny domašínské spolky jsou v plné diskuzi a plánování. Vše vypadá téměř připravené, když dostáváme zprávu, že zvukař, který měl zvukem zvelebit celou akci, nedorazí. „Joo, to nějak dopadne“, říkáme si. A také, že jo. Jedním z hlavních bodů programu bylo vystoupení hudebního sboru Srdcaři, kteří nám velmi ochotně nazvučili celý program. Tak jsme se uklidnili a akce mohla začít. Od samého rána Domašín na Rynku ožil – stavěly se stánky, zdobilo se pódium, ladily se

nástroje a hlasy, trénovaly tanečnice a vonělo spousta dobrot.

Před 12. hodinou se začalo náměstíčko zaplňovat nedočkavým publikem. Mezi prvními se velmi odvážně ujali slova malí domašínská školkáčci. Předvedli tematické pásmo vánočních písní a básniček. Velký potlesk jim udělal obrovskou radost a jsme v naději, že Domašín rodí nové hvězdy na prknech.

Písničkářka Alen vytvořila příjemnou meditační atmosféru svými hlubokými písněmi – pro adventní čas tolik příznačnými.

A do toho sněhem a mrazem ozdobeného odpoledne vtančily překrásné ledové královny. Svým nádherným tancem vyjádřily sílu zimy, ale když má člověk dobré srdce, ani zima nemá vládu nad světem.

Oko pozorného diváka mohlo spatřit v malém koutku náměstíčka rozšafného dědečka s loutkovým divadlem. Že může být na světě dobře, nám dokázal svým kouzelným vakem plným pohádek.

Pomalu se schylovalo k večeru, lidé na rynku se zahřívali u loučí se zapáleným ohněm, usrkávali svařák, ochutnávali různé kulinářské speciality, když v tom se rozezněly zvony a do prostoru majestátně vstoupil svatý Mikuláš se svým nebeským doprovodem. Obdařil nás laskavým slovem

a příslibem, že nás příští rok zase navštíví.

Na závěr krásného odpoledne rozezněla Domašín kapela mladých - Srdcaři. Jejich nadějeplné písně nenechaly jedno oko suché, někteří si s nimi dokonce zazpívali.

Vypadá to na úplný konec. Ale to by nesmělo přijít krásné překvapení pro Domašínáky. Najednou se zhaslo celé náměstí a ozval se hlas Louise Armstronga, který zpíval něco o báječném životě a do tmy se vnořil překrásně osvětlený vánoční strom.

Tak na viděnou zase za rok.

Jana Seifertová

Život bez slavení je jako dlouhá cesta bez hospod

Oslava 500 let farního kostela ve Vlašimi

“Život bez slavení, je jako dlouhá cesta bez hospod...”

Mám ráda cesty a mám moc ráda, když je na cestě kde si odpočinout. Kde se napít, občerstvit, nabrat síly a také zhodnotit, jak se nám jde, jak se výlet daří...

Oslava pětistovky vlašimského kostela pro mě znamenala zastavení na cestě a ohlédnutí se, jak je můj život spjatý s tímto kostelem. Děkovala jsem za všechny ty neděle, kdy jsem tu byla s manželem a se svými dětmi. Vzpomínala jsem na ty, kteří už tu se mnou nejsou a kdysi tu bývali. Byla jsem vděčná za všechny milosti, kterých se mi tu dostalo. Za svátosti, které život můj a mých blízkých posunuly a ovlivnily.

Slavnostní víkend jsem prožila velmi intenzivně. Páteční mše svatá - oslava patrocinia sv. Jiljí, byla komorní, s promluvou Matěje Jirsy. Zamýšlel se v ní, co by mohl přát farnosti. Následovala sobotní slavnost s panem biskupem Malým a bývalými

kněžími Vlašimské farnosti. Bylo to nádherné duchovní setkání u Božího stolu i nad jeho slovem. Povznašející bylo i následné lidské setkání na zahradě u řízků a limonády. Celý den probíhal v rodinném duchu a přátelském hovoru na farní zahradě. Setkání s některými lidmi byla opravdu radostná, srdečná a mnohdy proběhla po mnoha letech. Pro mě bylo moc dojemné, že se všechny generace, včetně pana biskupa sešli i na divadýlku Víti Marčíka, na koncertě Pavla Helana i na koncertě GW... a spolu jsme se smáli, zpívali jsme a schovávali se před sluníčkem. Byla jsem moc vděčná, za to, že toho můžu být účastna. Uvědomila jsem si, že do historie vlašimského kostela patřím a vůbec ne tak, že budu někde zapsaná, vytesaná do kamene. Já mám pocit, že náš kostel je vytesaný do mého života. A jsem i moc ráda za lidi, s kterými se tam setkávám.

V neděli pak slavnosti vyvrcholily při mši svaté s Otcem Janem Graubnerem.

Radovala jsem se zas! Tentokrát z toho, jak to celé klaplo. Jak všechno do sebe zapadlo. Jak několikaměsíční snažení přípravného týmu přineslo své plody. Oslava byla skvělá. Hudba, program, jídlo, počasí, úklid, stavba pódia,... tisíc dalších neviditelných činností... Viděla jsem, kolik lidí přiložilo ruku k dílu. Kolik lidí věnovalo svůj čas. Nedělní oslava pak proběhla s takovou lehkostí a přirozeností,

v Božím pokoji. Zaujala mě promluva pana biskupa. Pamatuji si, že mluvil velmi tichým a klidným hlasem a celý kostel zaujatě poslouchal. Napadlo mě, že oslavy nemusí být hlučné, monstrózní... Vždyť ani Bůh nepřichází ve vichru, ani v bouři, ale v tichém vánku. Věřím, že oslava pětistovky našeho kostela byla pro naši farnost příjemné zastavení na cestě...

Jana Dufalová

Že nejsme sami

2 ohlédnutí za Lednovou manželskou duchovní obnovou

V letošním roce jsme s manželem poprvé zúčastnili duchovní manželské obnovy ve vlašimské besídce. Hned úvodem bych chtěla poděkovat manželům Karmazínovým za zorganizování této akce a všem, kteří se na jejím hladkém průběhu podíleli. Děkuji za obohacující pohled a postřehy pana kaplana Matěje při dopolední přednášce.

Velmi pozitivně hodnotím také dobrovolnou možnost sdílet se ve skupinkách s dalšími páry. Ocenila jsem také to, že v každé skupině byl o generaci starší inspirativní pár, který měl delší životní zkušenosti

a také nadhled. Také odpolední přednáška nám měla co nabídnout, a to nahlédnutí do dnes již ne tak časté zkušenosti vícegeneračního rodinného soužití.

Na závěr celé obnovy proběhlo slavení mše svaté, při které jsme mohli obnovit naše manželské sliby. Pohled na tolik zúčastněných párů mě povzbudil, že nejsme sami ve sdílení našich manželských hodnot. A Pán je Ten, který vše zaštituje a dává naději a smysl jít v tomto duchu dál.

Veronika Kulíčková

Jako každoročně se i letos konala v sobotu 21.1. duchovní obnova pro manželské páry. Od konce 90. let se jí pravidelně s manželem Romanem účastníme.

Letos jsme se vystřídali jen na přednáškách. Já si přišla poslechnout odpolední povídání manželů Lenky a Vojtěcha Ryzových s názvem Melodie života. Zaujala mne jejich otevřenost ve sdílení, jak v rámci širší rodiny bydlí a fungují v jednom velkém domě s několika rodinami pospolitě. Zazněla spousta moudrostí, zkušeností nejen pozitivních, ale také praktická řešení při

budování pěkných vzájemných vztahů. Vnímala jsem jako každoročně velmi přátelskou atmosféru během přednášky i při vzájemných setkání. Zde se mohou potkávat manželé z různých věkových skupin a žijící v rozdílných životních situacích. Velmi obohacující je sdílení ve skupinkách a nová seznámení i s páry z jiných farností ze širokého okolí.

Velký dík patří Evě a Karlovi Karmazínovým, kteří jako hlavní organizátoři už téměř tři desetiletí tuto obnovu skvěle zajišťují.

Lenka Farionová

Dávejte své děti na náboženství, aby se jim lépe usínalo

O adventní přespávačce 6. a 7. třídy

Nejdřív jsme se sešli v Besídce. Opravdu hodně lidí přineslo bábovku, až na Kiki Kroupovou, které moc děkujeme za výborné párečky v těstíčku. Všichni si vybalili, a pak začal společný program. Šli jsme na náměstí ke stromečku, kde nám Matěj dával moudra do života, potom jsme se přesunuli do parku. Tam jsme si udělali malou procházku se čtyřmi stanovišti, které symbolizovali

čtyři adventní neděle. Pak jsme se vrátili do kostela, kde jsme měli krásnou večerní modlitbu. Pak jsme šli do Besídky na vytoužený StarDance s pizzou a kebabem. Pepu jsme poslali pro kebab a pizzu. A Matěj se snažil zprovoznit StarDance, ale protože nešla wifi, tak jsme tančili a napodobovali StarDance, což jsme si asi užili víc, než kdybychom se dívali. Pak jsme šli spát a Matěj

k nám chodil každých 15 minut nás povzbuzovat k spánku, nakonec nás přesvědčil a šli jsme spát. (Doporučujeme všem rodičům, kteří chtějí mít večer klid: Dávejte své děti na náboženství, aby se jim lépe usínalo.) Ráno jsme popřáli Kiki, protože měla narozeniny.

Pak Matěj odjel na mše a my s Pepou jsme to tam museli uklidit. Zvládli jsme to, a pak jsme měli mši a šli jsme domů. Byl to velice hezký zážitek. Doporučujeme!

Štěpánka Matušková
a Andulka Kletečková

přespávačka

páteční spolčo

Páteční starší spolčo

“Je to takové spojící”

Sít naší farnosti tvoří spoustu nejrůznějších aktivit a společenství, které bychom chtěli postupně představovat. Jedním z takových společenství je taky takzvané “starší spolčo”, které se schází každý pátek večer v Besídce. Několika návštěvníkům tohoto spolča jsme položili následující otázky: “Proč na spolčo chodíš? Co je na něm nejlepší? Co je nejlepší zážitek?” Tady jsou odpovědi. Můžete hádat, kdo napsal co.

“Na spolčo chodím rád, mám tam kamarády a je to tam super. Před tím než přišel do naší farnosti Matěj, tak to byla část týdne na kterou jsem se těšil, ale nemělo to tu hloubku, co teď! Jak řekl kdysi kamarád, který tam také chodí: “Je to vrchol celého týdne!”

“Když se sejde parta úžasnejch přátel, je to spolčo. Nebyl ještě pátek, na který bych se netěšila, ne kvůli tomu že bude víkend, ale že uvidím kamarády. Sranda, zábava, jídlo a modlitba. Můj nejlepší zážitek je Silvestr, sice se nás tam sešlo míň, ale bylo to skvělé odstartovat nový rok se spolčem.”

“Na spolčo chodím proto, že jsme se sešli jako skvělá parta lidí, nejen že se společně dokážeme skvěle pobavit, ale dokážeme si povídat i o vážných a složitých tématech. Nebo naše modlitby jsou tak úžasné, že lituji každého, kdo si je s námi ještě neprožil. Právě modlitby jsou většinou jedním nejsilnějším bodem našeho spolča. Jako nejlepší akce tohoto roku bych asi zhodnotila Silvestr, půlnoční mše či celonoční povídání.”

“Na spolčo chodím za odmenu po náročném týdnu a chodím tam hlavne kvôli úžasné partě lidí, která se tam každý týden schází. Nejlepší zážitek je stoprocentně Řím.”

“Já nevím, je to dobrý, protože jsou tam dobrý témata a cítím se tam tak, že se nemusím bát o ničem mluvit, protože je tam dobrý kolektiv lidí, kteří se poslouchají. Tedy když zrovna nevržou židlemi. Nenítam nuda a bavíme se tam o důležitých věcech, je tam jídlo a hlavně modlitby v kostele jsou dobrý, jak tam jsou rozsvícený svíčky a je to takový deep. A hlavně deep talky jsou dobrý a děláme i něco pro lidi když se jich třeba ptáme, jaký mají sny a modlíme se za ně. Je to takový... takový spojující asi.”

“Krásná atmosféra, krásní lidé, krásný Matěj, občas kytara je dobrá, teplo, dobré tipy do křesťanské víry.”

“Nejlepší zážitek je, že jsem nemohla najít spolkový dům, když jsme měli setkání s mládeží církve bratrské.”

“Spolčo je fakt super, protože jsou tam lidi, kteří jsou prostě moje krevní skupina, jako že se s nima fakt nebojím mluvit o čemkoli. Je mi líto, že je to jenom jednou týdně, protože bych to klidně brala každý den. Můj nejlepší zážitek byl, když jsme chodili po městě a modlili se za jednotlivé ulice. Bylo to fakt hluboký a taky mi přišlo že ti lidi to potřebujou.”

“Ahoj, na spolčo chodim rád kvôli super partě, kterou tvoříme a díky které asi můžu lépe komunikovat s Bohem a taky kvôli super programu.”

“Na spolču vznikají příjemné, zajímavé a hluboké rozhovory na témata, ke kterým se jen tak nedostaneme. Ale nejraději mám na spolču spoustu zábavy a vtipných momentů”

Děkujeme všem, kteří mají pochopení, když občas v Besídce najdou zapomenutou neumytou skleničku!

náboženství – druhý stupeň

příprava na bířmování

FOTOGALERIE

ministrančká schůzka

Co si zapsat do diáře?

18. února...

... zahájíme v naší farnosti postní aktivitu s názvem "Vstaneš taky?" Všechny potřebné informace se dozvíme na nástěnkách a v ohláškách.

29. února...

... se zástupci farností vikariátu v Besídce setkají s panem arcibiskupem Janem Graubnerem, aby se s ním sdíleli o tom, co se ve farnostech v uplynulém roce podařilo.

3. března...

... přijede do Domašína na návštěvu pan biskup Malý s bohoslovci pražské diecéze. Všichni se zúčastní mše v 9:30 a následně budou besedovat v místní hasičárně.

28.-31. března...

... proběhnou pro mladé lidi "Velikonoce ve společenství". Bližší informace u kaplana Matěje.

19.-20. dubna...

... je v plánu noční putování na Bláník pro muže v produktivním věku.

12. května...

... při mši svaté v kostele sv. Jiljí proběhne slavnostní první svaté přijímání.

30. května...

... se jako farnost začneme modlit nověnu za naše nové biřmovance. Nověna bude k dispozici ve všech našich kostelích.

8. června...

... přijede apoštolský nuncius Mons. Tadeusz Okolo udělit svátost biřmování 14 mladým lidem z naší farnosti. Po obřadu bude následovat pohoštění na farní zahradě. Jedná se o slavnost pro celou farnost!

SOUTĚŽ

Napište nám své nápady na email casopis.qarteto@gmail.com.
Správná odpověď vyhrává!

VĚTA PRO FARNOST

“Na cestu novému časopisu přeji, aby nás upevňoval ve víře, naplňoval nadějí a posiloval ve vzájemné lásce.”

Mudr. Jana Vurmová, Vracovice

kontakt: casopis.qarteto@gmail.com

*časopis vydali: Honza, Anežka, Kuba, Marika, Matěj, Petr, Šimon a Josífek
grafické zpracování: Dušek design*